

Илюстровани приказки и художествени
разкази

== ЗА ДЪЦА ОТЪ 8 — 12 ГОД. ==
№ 21.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

Ранениятъ Славчо.

(Истинска случка).

Българинъ съмъ. Обичамъ си родината. Но малко сж онѣзи родни кѣтове, които сж ми станали толкова мили и тъй обични като малкия, скромния Босилеградъ.

И наистина, разкошна е неговата балканска природа: панорама отъ върхове и чуки, често обрасли съ гъста сѣнчеста гора; вълшебни долини, изъ които клоччатъ бързи кристални потоци; градини, изпълнени съ овошки и цвѣтя; високи стройни тополи въвъ всѣки дворъ, въвъ всѣка улица. Кѣщитѣ му, потънали въ зеленина, чисти, спрѣтнати. Хората му любознателни, интелигентни, гостолюбиви. — За тѣзи ли нѣща, за голѣмитѣ ли му изпитания, които прѣтегли този край, незнамъ, но азъ го обикнахъ и обичамъ го като родно мѣсто.

* * *

Бѣше Илинъ-день. Имашме петневно примирие съ нашитѣ врагове—довчерашни съюзници: сърби, гърци и черногорци.

Малкиятъ Босилеградъ си лекичко поотдѣхна, като че слънце бѣ пекнало надъ неговото облачно небе слѣдъ дълги, мѣчителни дни. А имаше защо да му бѣде леко, имаше за нѣщо повече отколкото за всѣки другъ кѣтъ отъ нашата родина. . .

Ние, двама приятели, бѣхме излѣзли отъвнѣ града да се полюбуваме на красивата му балканска околностъ и да прѣгледаме още веднѣжъ между кои балкански чуки бѣше станалъ страшния Петровденски двубой между нашитѣ и сръбски полкове. Тамъ, по стрѣмнитѣ хълмове